

obekanta Fru, för hvilken Du dessutom har att tillägga min egen vänskapsfulla hälsning. Glöm ej att någon gång låta höra af Dig, skulle Du ock ej ha tid till mer än en half rad.

Tuus
Elias Lönnrot.

192 ANSÖKAN TILL BORGÅ DOMKAPITEL 17.IX 1849

RA, Borgå domkapitels arkiv

10

Högvördigste Herr Biskop, Doctor
och Ordensledamot
så ock
Det Högvördiga Domkapitlet

Hos Högvördigste Herr Biskopen, Doctorn och Ordensledamoten ock Det Högvördiga Domkapitlet får jag i djupaste ödmjukhet anhålla om ledighet från min innehavande Rektorsbefattning vid Högre Elementarskolan i Kuopio för innevarande Höst-termin, emedan jag ser mig tvungen att under dess lopp företaga en längre resa i enskilda ärenden, och det för undervisningens jemna fortgång är förmonligare, att densamma och vården derom oafbrutet handhafves af samma personer; och får jag lika ödmjukt, i händelse denna min ansökning Höggunstigt beviljas, anhålla om Förordnande för Herr Konrektor, Magister H. G. Perander, att under tiden Rektorsvården förestå, samt för Herr Doctor J. M. Lindforss, att handhafva den mig åliggande undervisningen, ödmjukast bifogande den sistnämndes skriftliga begifvande, att på öfverenskomna vilkor åtaga sig nämnda åliggande.

20

30

Framhårdar i djupaste ödmjukhet

Högvördigste Herr Biskopens, Doctorn
och Ordensledamotens
så ock
Det Högvördiga Domkapitlets
aldrödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

40

193 ANSÖKAN TILL BORGÅ DOMKAPITEL 9.X 1849

RA, Borgå domkapitels arkiv

Högvördigste Herr Biskop, Doctor
och Ordensledamot!
så ock
Det Högvördiga Domkapitlet!

50

I djupaste ödmjukhet får hos Högvördigste Herr Biskopen, Doctorn och Ordensledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet jag anhålla, att varda Höggunstigt entledigad från min innehavande tjänst såsom Rektor vid Högre Elementarskolan i Kuopio, lika ödmjukt utbedjande mig Höggunstigt vittnesbörd öfver mitt beteende i tjänsten

och förda lefnadsvandel.

Med djupaste vördnad har jag äran framhärda

Högvördigste Herr Biskopens, Doctorn
och Ordensledamotens

så ock

Det Högvördiga Domkapitlet

aldraödmjukaste tjenare

Joh. Vilh. Snellman.

10

194 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 28.X 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 28 October.

Älskade Make!

20 Nyligen hemkommen från Peranders, med hela mitt barn sällskap, skyndar jag att börja et bref till dig, som jag i morgon ämnar sluta.

Från Perander får jag helsa dig, han sade sig saknat dig, han har varit plågad af en ryslig tandvärk, allt sedan du reste, och ännu bär han märken derefter, ty ena sidan af tjäken är alldeles oppsvullen. Emma mår mycket bra, och ber äfven helsa dig.

Jag drömmer och tänker på vårt blifvande hem, med bekymmer, jag önskade att kunna ställa och ordna det helt annorlunda än förrut, men Gud vet huru jag ibland tycker, att det ser så mörkt ut, jag tror mig ej ega förmåga att ställa och få så som jag önskade.

30 Men mitt största bekymmer är ändå att sjelf visa mig där, hvad tänker dina gamla vänner, som säkert förestält sig, mig, helt annorlunda, och nu finna mig som sådan, enfaldig stackare, de förundra sig säkert i sitt sinne, öfver att du kunde välja mig, och tro att äfven jag ofta tänkt derpå, och sedan åter utan att tänka på att du varit en bättre lått värdig, tackat Gud som skänkt mig den största lycka, jag nånnsin i verlden kunde hoppas, den att få ega dig, min Älskade Make.

40 Jag kommer alldrig att tänka, annorlunda än så, derföre om du riktigt höllt af mig, skulle jag ej gärna gå ut i Helsingfors, det är värkligt, att jag riktigt med bekymmer, och oro tänkt på den tiden, huru svårt äfven du får. ty det är ju helt naturligt, att du skulle önska att jag vore förståndig och klok. Men allt måste man ju lida, ofta då jag är tillsammans med Emma, har jag bra svårt, att finna mig så underlägsen, men alltid måste man ändå hålla god min, fast, det svider i hjertat, allt detta tror du väl icke.

Om du ändå oftare skulle tala med mig förnuft, du kan alldrig fatta det, att det riktigt gjorde mig glädje, jag kunde ju alldrig få reda på så mycket om jag läste, än om du skulle berättat mig i korthet, om alla verldenes afärer. Jag vill hoppas, att du ännu inte är alldeles ledsen, utan begynner efter vår öfverenskommelse.

50 Hanna och Gossen äro friska och beskeliga, äfven Calle har jag ingenting att klaga öfver, Gud gifve att det fortfarande skulle vara som hittils, och Du återkomma och finna oss alla vid god helsa. Flickorna äro som bäst här, Pappa är äfven frisk. Farväl, Gud gifve att du vid god helsa skulle snart återkomma, till de dina, som längta efter Dig. Din egen Maka

Jeanette.